THE BIBLE TRUTH

Editor
P.K. VARGHESE
000
Published by Church of Christ
പുതിയ നിയമ ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തിന്റെ പുനരേകീകരണം

Vol. 27 December 2013 No9

എഡിറ്റോറിയൽ

സമാധാനവും സ്വസ്ഥതയുമുള്ള ജീവിതം നയിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്തവർ ചുരുക്കമായിരിക്കും. നമ്മെ ദൈവം തന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ തന്റെ ഉദ്ദേശം നിറവേറ്റുക എന്നത് പ്രാധാന്യമേറിയ കാര്യമാണ്. ദൈവത്തെ അനുസരിക്കുവാനും അവനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാനും ആയിരുന്നു അത്. പക്ഷെ എവിടെയാണ് കുഴപ്പം സംഭവിച്ചത്? എന്തിനും ഏതിനും ദൈവത്തെ പഴിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലേക്ക് മനുഷ്യൻ ഇന്ന് അധഃപ്പതിച്ചിരിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യന്റെ വീഴ്ചക്ക് ദൈവമായിരുന്നില്ല കാരണം. മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കാതിരുന്നതും അനുസരിക്കാതിരുന്നതുമാണ് കാരണം. വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നവർ പോലും തങ്ങളുടെ ജീവിതത്താൽ അത് നിഷേധിക്കുകയാണ്. ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ ദൈവത്തെ നിഷേധിക്കുമ്പോഴാണ് ആളുകളുടെ ശരീരത്തെയും, മനസിനേയും, ആത്മാവിനേയും പ്രതികുലമായി ബാധിക്കുന്നത്. അപ്പോഴാണ് സമാധാനവും സ്വസ്ഥതയും നഷ്ടമാകുന്നത്.

ഏതൊരു ശിശുവും ലോകത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ഒന്നും അറിയാതെയാണ് വരുന്നത്. പാപം അഥവാ നിയമലംഘനമുള്ള ലോകത്തിൽ ജനിക്കുന്നതു നിമിത്തം, വിശ്വസിക്കാവുന്ന പ്രായം മുതൽ തെറ്റുകളാണ് വിശ്വസിക്കുന്നത്. പിന്നെ അനുസരിക്കാവുന്ന പ്രായം മുതൽ തെറ്റുകളെ അനുസരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ മറ്റൊരു കാര്യം ഇവിടെ എടുത്തു പറയാവുന്നത്, ആളുകൾ തെറ്റും ശരിയും വിശ്വസിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ആളുകൾ സുഖവും ദുഃഖവും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. നമുക്ക് ഇവിടെ ജീവിക്കുവാനുള്ള അവസരം നൽകിയത് ദൈവമാണ്. ദൈവം തരുന്ന

നല്ല ദാനങ്ങൾ നാം സൗജന്യമായി അനുഭവിക്കുന്നു. അവയ്ക്കൊന്നിനും നാം അർഹരല്ല എന്ന സത്യം നാം മനസിലാക്കണം. തിന്മയെ ത്യജിച്ച് നന്മ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയുന്നില്ല എന്നത് ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്.

മനുഷ്യജീവിതം നാം മൊത്തത്തിൽ പരിശോധിച്ചാൽ കഷ്ട സമ്പൂർണ്ണമാണെന്ന് കാണാം. രണ്ട് വിധത്തിലാണ് മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽനിന്നു സമാധാനവും സ്വസ്ഥതയും നഷ്ടമാക്കുന്നത്. ദൈവേഷ്ടത്തെ മാനിക്കാതെ അത് നിഷേധിച്ചു ജീവിക്കുന്നു. പിന്നെ അവർ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ തിരിച്ചറിയുന്നുമില്ല. ഓരോരുത്തൻ സ്വയമായി സമാധാനം നഷ്ടമാക്കുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവർ അവരുടെ സമാധാനം കെടുത്തിക്കളയുന്നു. ഏതു വിധത്തിലായാലും, അതു പുനസ്ഥാപിക്കുവാൻ നാം ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കണം. ലോകത്തിലും മനുഷ്യരിലും ആശ്രയിക്കുന്നവർ കണ്ടേക്കാം. ജഡത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവരും കണ്ടേക്കാം. പക്ഷെ അവരെല്ലാം ലക്ഷ്യം തെറ്റിയവരാണ്. പാപം ചെയ്യുക എന്നാൽ ഉന്നം തെറ്റുക എന്നാണ് അർത്ഥം. ദൈവവുമായുള്ള വാസം മനുഷ്യർക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. കാരണം അവൻ നമ്മുടെ പിതാവാണ്. സ്ത്രീയായാലും പുരുഷനായാലും ദൈവത്തോടുള്ള നമ്മുടെ കടപ്പാട് നാം തിരിച്ചറിയണം. ദൈവം നമുക്കായി വെച്ചിരിക്കുന്ന ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തേക്കുള്ള സഞ്ചാരമാണ് ഇവിടെയുള്ള നമ്മുടെ ജീവിതം എന്നു നാം മനസിലാക്കണം.

സമാധാനത്തിനുള്ള വഴി മനുഷ്യരെല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു. സുവിശേഷമാണ് സമാധാന വഴി. നിങ്ങൾ സുവിശേഷം അനുസരിച്ചിട്ടുണ്ടോ. ഇല്ലെങ്കിൽ ഇന്നു തന്നെ കർത്താവിന്റെ സത്യസുവിശേഷം അനുസരിക്കുക. നിങ്ങൾ സുവിശേഷം അനുസരിച്ചിട്ട് പിൻമാറി പോയിരിക്കയാണോ? ദൈവസന്നിധിയിലേക്ക് മടങ്ങി വരിക. അതിനു താമസിക്കരുത്. കാരണം നാളെ എന്തും സംഭവിക്കാം. വിശ്വാസത്താൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ട് നമുക്ക് ദൈവത്തിൽനിന്ന് സമാധാനം ലഭിക്കും. ദൈവം തരുന്ന സമാധാനം പാപം മോചിച്ചു തരുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ഒന്നാണ്. അതിന് മറ്റെന്ത് ചെയ്താലും കിട്ടുന്നതല്ല. നിങ്ങളുടെ ജീവിതം കർത്താവിന്റെ കരങ്ങളിൽ ഏൽപിക്കുവാൻ മടിക്കരുത്. മറ്റെന്തിനെക്കാളും വലുത് നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിന്റെ രക്ഷയാണ്. അതോടൊപ്പം ദൈവം സമാധാനവും സ്വസ്ഥതയും നിങ്ങൾക്ക് തരും. അവന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുക.

*

നിങ്ങൾ ബൈബിൾ വായിക്കാൻ തുടങ്ങിയത് താമസിച്ചോ?

J.C. ചോട്ട്

ബൈബിൾ ദൈവശ്വാസീയമായ വചനമാണ്. അത് സത്യമാണ്. അത് ഒരിക്കലും ഇല്ലാതാകുന്നതല്ല (2 തിമൊഥെയോസ് 3:16-17; യോഹന്നാൻ 8:32; മത്തായി 24:35). മറ്റൊരർത്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ദൈവം സംസാരിച്ചതാണ് (എബ്രായർ 1:1-2). ദൈവേഷ്ടം മനുഷ്യരോട് വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതാണ് (മത്തായി 7:21). നമ്മൾ വചനം പ്രമാണിക്കുന്നവർ ആയിരിക്കണം (യാക്കോബ് 1:22). സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ തികഞ്ഞ പ്രമാണം എന്ന് ഇതിനെ അറിയപ്പെടുന്നു (യാക്കോബ് 1:25). ദൈവകല്പനകൾ അടങ്ങുന്നതാണിത് (വെളിപ്പാട് 22:14). ജീവനും ഭക്തിക്കും വേണ്ടത് ഒക്കെയും ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (2പത്രൊസ് 1:3). വെളിച്ചം പകരുന്ന ഒന്നാണിത് (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 119:105). നാം സത്യം അനുസരിക്കുമ്പോൾ അത് നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു (പത്രൊസ് 1:22). അവസാനം അത് നമ്മെ ന്യായം വിധിക്കും (യോഹന്നാൻ 12:48). ദൈവ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കർത്താവിന്റെ വചനത്തിനോ, ഇഷ്ടത്തിനോ, പ്രബോധനത്തിനോ അവസാനമില്ല.

ദൈവം സത്യം മാത്രമേ പറയുകയുള്ളു. ഒരിക്കലും ഭോഷ്ക് പറയുകയില്ല. അവൻ ഒരിക്കലും നമ്മെ തെറ്റായി നയിക്കുകയില്ല; ചതിക്കുകയുമില്ല. അവന്റെ വചനം എന്നേക്കും ഉള്ളതാണ്. ആരംഭം മുതൽ അങ്ങനെ തന്നെയാണ്. ദൈവത്തിന്റെ വചനത്തിനു (മാറ്റമില്ല എന്നു പറയുമ്പോൾ നിയമം മാറുകയില്ല എന്ന ധാരണ ശരിയല്ല.) നല്കപ്പെട്ട വചനത്തോട് കൂട്ടുവാനോ കുറക്കുവാനോ പാടില്ല എന്നു അരുളിചെയ്തിട്ടുണ്ട് (വെളിപ്പാട് 22:18,19). നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ എന്തെല്ലാമാണ് അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളത് എന്നു നമ്മെക്കാൾ ദൈവത്തിനാണ് അറിയാവുന്നത്. അത് നമ്മുടെ നന്മക്കായി തന്നിരിക്കുന്നതുമാണ്. അതിൽ നാം ഒതുങ്ങി നിൽക്കണം. അതാണ് നമ്മെ സംബന്ധിച്ച് വേണ്ടത്.

ഖേദകരവും എന്നാൽ വാസ്തവവുമായ കാര്യമെന്തെന്നാൽ പലരും ബൈബിൾ ദൈവത്തിന്റെ വചനമായി അംഗീകരിക്കുന്നില്ല എന്നതാണ്. വളരെയധികം ആളുകൾ ഈ കൂട്ടത്തിൽ പെടും എന്നത് വാസ്തവമാണ്. ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കാനിടയായതിനു അനേക കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. വേറെ സുവിശേഷങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; വിവിധ നാമധേയ വിഭാഗീയ സഭകളുടെ സ്ഥാപനം, വിവിധ തരങ്ങളിലുള്ള ആരാധനാ സമ്പ്രദായങ്ങൾ, ദൈവ വചനത്തിനു എതിരായ എണ്ണമറ്റ ഉപദേശങ്ങളും തെറ്റായ ആരാധനയും, വചന വിരുദ്ധമായ സഭകൾ സ്ഥാപിക്കൽ എന്നിവയൊന്നും കണക്കിലെടുക്കാതെ കർത്താവിന്റെ കരുണയാലും കൃപയാലും എല്ലാവരേയും അവസാനം രക്ഷിക്കും എന്നതാണ്. ഇത് മിത്ഥ്യയാണ്. ദൈവം അങ്ങനെ ഒരിക്കലും ചെയ്യുകയില്ല.

സഭയിൽ പോലും ചിലർ തങ്ങളുടെ നിസാരമായ പാപങ്ങളെ വെച്ചു പുലർത്തുവാൻ ഉപദേശത്തെ മാറ്റി മറിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരുണ്ട്. അവരുടെ ദുസ്വഭാവത്തെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ ഉപദേശത്തിൽ മായം കലർത്തും, വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ച്, ഉപേക്ഷണത്തെ സംബന്ധിച്ച്, പുനർവിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് ആരാധനയിൽ കൊഴുപ്പുണ്ടാക്കുന്നതിനു ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെ എല്ലാം ന്യായീകരിക്കുന്നവർ കണ്ടേക്കാം. സഭയിൽ സ്ത്രീകൾക്കുള്ള പ്രാതിനിധ്യത്തെകുറിച്ച് വാദിക്കുന്നവരും കണ്ടേക്കാം. നാം ആരെയാണ് ഈ കാര്യങ്ങളിൽ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നത് എന്നു ഒരു നിമിഷം ഒന്നു ചിന്തിച്ചു നോക്കുക. നമുക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളതു വിശ്വസിക്കാം, ഇഷ്ടമുള്ളത് ചെയ്യാം, ഇഷ്ടമുള്ളത് പഠിപ്പിക്കാം. പക്ഷെ അതുകൊണ്ട് അത് ശരിയായിരിക്കണമെന്നില്ല. എല്ലാവർക്കും ദൈവം സ്വാതന്ത്ര്യം തന്നിട്ടുണ്ട്. അത് ശരിയായി ഉപയോഗിച്ചാൽ നമുക്ക് അതിന്റെ ഗുണം അനുഭവിക്കാം. ഇല്ലെങ്കിൽ ഒരിക്കൽ ന്യായവിധി ഉണ്ട് എന്നു ഓർമിക്കുക എല്ലാവരും കർത്താവിന്റെ ന്യായവിസ്താരത്തിനു മുൻപിൽ നിൽക്കേണ്ടിവരും. അതിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു മാറുവാനോ, കർത്താവിനോട് ന്യായവാദം ഉന്നയിക്കാനോ ആർക്കും സാദ്ധ്യമല്ല.

നിങ്ങൾ വളരെ താമസിച്ചാണോ ബൈബിൾ വായിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്? ആദ്യം വായിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് എന്തു

തോന്നി? പിന്നെയും വായിച്ചപ്പോൾ എന്താണ് അനുഭവപ്പെട്ടത്? അതിലെ ഉപദേശങ്ങൾ മാറിയിട്ടുണ്ടോ? കഴിഞ്ഞകാലങ്ങളിൽ ദൈവം ഇടപെട്ടതുപോലെയാണോ പിന്നീട് ദൈവം ഇടപെടുന്നത്? യേശുക്രിസ്തുവിന്റേയും അപ്പൊസ്തലന്മാരുടേയും കാലയളവിൽ നൽകിയ ഉപദേശത്തെ നിങ്ങൾ വായിച്ചു ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ സമയത്തുണ്ടായിരുന്ന സഭയേക്കാൾ കൂടുതലായി പിന്നീട് നിങ്ങൾക്ക് വായിക്കാൻ കഴിയുന്നുണ്ടോ? മുൻകാലങ്ങളിൽ നിഷേധിക്കപ്പെട്ട രീതിയിൽ ഇന്നു ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുവാൻ ദൈവം ആരെയെങ്കിലും അനുവദിക്കുന്നുണ്ടോ?

താമസിച്ചാണെങ്കിലും ആളുകൾ ബൈബിൾ ശരിക്കു വായിക്കുന്നില്ല എന്നതായിരിക്കാം ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നം. അതുകൊണ്ട് ബൈബിൾ ഉപദേശിക്കുന്നതിൽ നിന്നും ആളുകൾ അകന്നു പോകുന്നു. അതെന്താണ് പഠിപ്പിക്കുന്നതെന്നു പോലും അറിയാത്തവർ ഇന്നുമുണ്ട്. അതിനാൽ ദൈവത്തെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനു പകരം നിങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കും. ദൈവം പറയുന്നതിനേക്കാൾ മനുഷ്യർ പറയുന്നതു കേൾക്കും. ദൈവം അംഗീകരിക്കുമോ എന്നു ചിന്തിക്കാതെ സ്വന്ത മനസിൽ തോന്നുന്നതു പോലെ പ്രവർത്തിക്കാൻ പ്രേരിതരാവുകയാണ് അവർ. പക്ഷെ നിങ്ങൾ വഞ്ചിതരാകരുത്. അത് പ്രായോഗികമല്ല എന്നോർക്കണം. ദൈവം എപ്പോഴും ദൈവം തന്നെയാണ്. അവന്റെ വചനമാണ് പരമാധികാരമുള്ള ശബ്ദം. ദൈവത്തിന്റെ ഹിതത്തിനു നാം അനുരൂപരാകണം. നമ്മുടെ വഴി ദൈവം സ്വീകരിക്കണം എന്നാകരുത്. ദൈവം സ്വീകരിക്കുന്ന ഏക വഴി ദൈവത്തിന്റേത് മാത്രമാണ്.

ഈ ലോകത്തിലും വരുവാനുള്ള ലോകത്തിലും നാം രക്ഷ പ്രാപിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ നാം മടങ്ങി വന്നു ദൈവ വചനം വായിക്കുകയും മനസിലാക്കുകയും വേണം. കർത്താവ് പറയുന്നത് എന്താണെന്ന് തിരിച്ചറിയണം. ലളിതമായ വചനങ്ങൾ വായിച്ചാൽ മനസിലാക്കുകയും വേണം. കർത്താവ് പറയുന്നത് എന്താണെന്ന് തിരിച്ചറിയണം. ലളിതമായ വചനങ്ങൾ വായിച്ചാൽ മനസിലാക്കാം. വിശ്വസിക്കാം, അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യാം. അങ്ങനെ നാമും മറ്റുള്ളവരും ചെയ്യുമ്പോൾ കർത്താവിനെ നാം പ്രസാദിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ബൈബിളിൽ മാത്രം വിശ്വസിക്കയും അത് മാത്രം അനു

സരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നമ്മളെ ദൈവം രക്ഷിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരെ കർത്താവ് സഭയോട് ചേർക്കുന്നു. അവർ വചനപ്രകാരം ദൈവത്തെ നമസ്കരിക്കുകയും വിശ്വസ്തമായി ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശ പ്രകാരം ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവസാനം ദൈവം അവരെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നു. ഇത് വിഷമകരമായകാര്യമേയല്ല. ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടുകൾ അനുസ്മരിക്കുക എന്നത് എളുപ്പമുള്ള വഴിയാണ്. ദൈവ വഴി ലളിതമാണ്. മനസുണ്ടെങ്കിൽ ആർക്കും ആ വഴി സ്വീകരിക്കാം.

അപ്പൊസ്തല പ്രവൃത്തികളുടെ പുസ്തകം വായിച്ചാൽ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പ്രസംഗം എന്തായിരുന്നു എന്നു ഗ്രഹിക്കാം. അവർ ഏതു സഭയിലായിരുന്നു എന്നു കാണാം. അവർ എങ്ങനെ ദൈവത്തെ ആരാധിച്ചു എന്നും എങ്ങനെയുള്ള ജീവിതമായിരുന്നു അവരുടേത് എന്നും നിങ്ങൾക്കു മനസിലാക്കാം. ഇന്നും നമുക്കുള്ളത് അതേ വചനം തന്നെയാണ്. ആ വചനം നാം വിശ്വസിക്കയും സൗമ്യതയോടെ അനുസരിക്കയും ചെയ്താൽ രക്ഷകനായ കർത്താവു നമ്മെ രക്ഷിക്കും. അവന്റെ സഭയിലേക്കു നമ്മെ ചേർക്കുകയും ചെയ്യും. അവൻ രക്ഷിക്കുന്ന രീതി മാറ്റിയിട്ടില്ല. അതുപോലെ തന്നെയാണ് പുതിയ നിയമത്തിലെ കല്പനകളും നിർദ്ദേശങ്ങളും ഇന്നും നമ്മെ ബാധിക്കുന്ന രീതിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് നാം വായിച്ച് മനസിലാക്കണം. നമുക്കു കർത്താവിന്റെ വഴിയാണ് ആവശ്യം. മനുഷ്യരുടെ വഴി ക്ത്താവിന്റേതുപോലെ തോന്നിയാൽ പോലും അതിൽകൂടെ പോകരുത്. കാരണം നമ്മെ അവസാന നാളിൽ ന്യായം വിധിക്കുന്നത് കർത്താവിന്റെ വചനമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയുള്ള വചനം ഇന്നും ആത്മാക്കളെ രക്ഷിക്കും. നിങ്ങൾ ബൈബിൾ വായനയിലും മറ്റും എവിടെ എത്തിയിരിക്കുന്നു?

നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ഭയത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ

ഭയം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ സന്ദേഹം വരുത്തുന്നു. ഭയം നിമിത്തം ചിലർക്കു പരസ്യമായി യേശുവിനെ ഏറ്റു പറയുവാൻ മടിയാണ് (യോഹന്നാൻ 12:42; സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 3:6). തിരുമാനം എടുക്കാതിരിക്കാൻ തീരുമാനിക്കുന്നത് പരാജയം തിരഞ്ഞെടുക്കുകയാണ് (2തെസലൊനക്യർ 1:6-9). മറ്റൊരാളുടെ കാൽപാടുക

ളിൽകൂടെ ഓടുന്നവർ പുതിയ അടയാളങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നില്ല. ചിലർ ഭയം നിമിത്തം പാപങ്ങളെ ഏറ്റു പറയാതിരിക്കുന്നു. മറ്റു ചിലർ അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നടക്കുന്നു (പ്രവൃത്തി 8:22; യാക്കൊബ് 5:16).

ഭീതി നിമിത്തം പല നല്ല പ്രവൃത്തികളും ചെയ്യാതെ വിട്ടു കളയുന്നുണ്ട്. പരാജയം ഭീതിയോ, മനുഷ്യരെ ഭയമോ ആയിട്ടായിരിക്കാം അവ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നത് (മത്തായി 25:24-30). ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഒരിക്കലും ഭയപ്പെടാൻ പാടില്ല. കർത്താവിന്റെ സഭകളെ ഒരിക്കലും ഭയം കവർന്നു തിന്നാതെ സൂക്ഷിക്കണം. ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരും അംഗങ്ങളും അത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർക്ക് സഹായം ലഭിക്കുന്നു എന്നതുകൊണ്ടു ഉപദേശസംബന്ധമായ തെറ്റുകൾ കണ്ടാൽ അത് ചൂണ്ടികാണിക്കുവാൻ ധൈര്യം ഉണ്ടാകണം. സഭയിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഉന്നത വ്യക്തിയിലായാലും തെറ്റു കാണുന്നുവെങ്കിൽ ശാസിക്കാൻ മടിക്കരുത്. സഭയുടെ വിശുദ്ധി പരിപാലിക്കപ്പെടേണ്ടത് ഉപദേശത്തിലും ജീവിതത്തിലും ആണ്.

നാം യാഥാർത്ഥത്തിൽ ഭയപ്പെടേണ്ടത് ഭയത്തെ മാത്രം. കാരണം ഭയം വിജയത്തിന്റെ ശത്രുവാണ്. ഭയം നമ്മിൽ കടന്നുവന്നാൽ അത് വരുത്തി വെച്ചേക്കാവുന്ന വിനകൾ നാം അറിഞ്ഞിരിക്കണം. കർമ്മശേഷിയെ മരവിപ്പിക്കുന്ന പേടി മാറ്റുക. നിസാരമായി ചെയ്യാവുന്നതു പ്രയാസമേറുന്നതായി തോന്നും. അലസതയും നിഷേധവും ആതോടുകൂടി പ്രവേശിക്കും. ഭയം നിമിത്തം രോഗബാധിതരാകുന്നവരുണ്ട്; ഭീരുത്വം നിമിത്തം ജീവനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവർ ഉണ്ട്. പേടിച്ച് വിറച്ച് മരിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. ഏതൊരു സാഹചര്യത്തെയും തരണം ചെയ്യുവാനുള്ള ആത്മധൈര്യം ആർജ്ജിച്ചെടുക്കണം. “തലക്കു മുകളിൽ വെള്ളം വന്നാൽ അതിനു മുകളിൽ ഒരു തോണി” എന്നു കേട്ടിട്ടില്ലേ? അത് വാസ്തവമാണ്, നാം ദൈവത്തിൽ വിശ്വാസം ഉറപ്പിച്ചാൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തവരിൽ ഭയം വിട്ടുമാറാതെ കൂടിയിരിക്കും.

ദൈവവചനം ശക്തിയുള്ള ഒന്നാണ്. പക്ഷെ ആ സുവിശേഷത്തെ കുറിച്ച് ചിലർ നാണിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവരിൽ ഭയമാണുള്ളത്. ചിലർക്കു തുറന്ന കൈയിൽ ബൈബിൾ എടുത്തുകൊണ്ടു പോകാൻ ഭയമാണ്. ആരെങ്കിലും കണ്ടാൽ ആളുകൾ കളിയാക്കി

യാലോ, ആക്ഷേപിച്ചാലോ എന്നതാണ് അവർ കരുതുന്നത്. ദൈവത്തെ ഭപ്പെടാതെ മനുഷ്യരെ പേടിക്കുന്നവരായ ഇവർ എങ്ങനെ ശിക്ഷാവിധി തെറ്റി ഒഴിയും? (റോമർ 1:16). ഒരു ദേശത്തു നിന്നു ഭയന്നു മറ്റൊരു ദേശത്തേക്കു പലായനം ചെയ്യുന്നവരുണ്ട് (യിരെമ്യാവ് 26:21). ഒരു സത്യസന്ധനായ ക്രിസ്ത്യാനി ദൈവത്തെ മാത്രമെ ഭയപ്പെടാവു. ദൈവം നമ്മളിൽ തന്നിരിക്കുന്ന ആത്മാവ് ദൈവത്തിന്റേതാണ്. ഭീരുത്വത്തിന്റെ ആത്മാവിനെയല്ല നമുക്ക് തന്നിരിക്കുന്നത്, അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ബുദ്ധി ശരിയായി പ്രവർത്തിക്കാൻ ശരിയായി ചിന്തിക്കണം.

ഭയം നിമിത്തം സഭയിലുള്ള പലരും തങ്ങളുടെ താലന്തുകൾ ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുന്നു. പലരും മൂപ്പന്മാരും, ശുശ്രൂഷകന്മാരും, ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരും, ആത്മാക്കളെ നേടുന്നവരും, നായകത്വം നടത്തേണ്ടവരും ആകേണ്ടവരാണ്. പക്ഷെ അവർക്ക് അവരിൽ വിശ്വാസമില്ലാതെയിരിക്കുന്നു. അവരിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന കഴിവുകൾ കണ്ടെത്തുവാനോ ഉപയോഗിക്കുവാനോ അവർക്കു കഴിയുന്നില്ല. നന്മ ചെയ്വാനറിഞ്ഞിച്ചു നാം അത് ചെയ്യാതിരുന്നാൽ പാപമത്രെ. ഭയം നിമിത്തം കള്ളം പറയാൻ ചിലർ നിർബ്ബന്ധിതരാകുന്നു. ഒരു കള്ളം പറഞ്ഞു ഫലിപ്പിക്കാൻ വേറെ അനേകം കള്ളം പറയേണ്ടി വരുന്നു. ഇതു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകുന്നതിനു തടസമായി തീരുകയും ചെയ്യുന്നു (യാക്കൊബ് 4:17; വെളിപ്പാട് 21:8).

✶

ക്രിസ്തുവിലുള്ള ഐക്യത

ഫ്രാൻസിസ് ഡേവിഡ്

ഐക്യതക്കു വളരെയധികം പ്രാധാന്യം ഉണ്ട്. മതപരമായി മിക്കവാറും എല്ലാവരും ഐക്യതയെ അനുകൂലിക്കുന്നവരാണ്. ക്രിസ്തീയ ഗോളത്തിൽ അനൈക്യം കൊടികുത്തി വാഴുകയാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ പേരിലും അല്ലാതെയും ക്രിസ്തുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുന്ന എണ്ണമറ്റ ഗ്രൂപ്പുകൾ നമുക്കു ചുററും ഉണ്ട്. അങ്ങനെയിരിക്കെ ഇവർക്കെല്ലാവർക്കും ഒന്നാകുവാൻ സാധിക്കുമോ?

ഐക്യത സാദ്ധ്യമാകണമെങ്കിൽ എല്ലാവരും അതിനു തയ്യാറാകണം. മതാദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്കു യോജിക്കണം എന്ന ആശയത്തോട് താല്പര്യമുണ്ട്. പക്ഷെ അവരുടെ സ്ഥാപിത താല്പര്യങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കാൻ വയ്യ. മാനുഷിക ഉപദേശങ്ങളും പാരമ്പര്യങ്ങളും വിട്ടുകളയാൻ മടിക്കുന്നവർക്ക് ഐക്യത വിദൂരത്തിൽ തന്നെയാണ്. വിയോജിപ്പു നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് യോജിപ്പുണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് പാഴ്‌വേലയാണ്. അവർ എല്ലാവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുഗാമികൾ എന്ന് അവകാശപ്പെടുകയും ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ കൂട്ടത്തിന്റെ തിരിച്ചറിയാവുന്ന അടയാളത്തിൽ നിൽക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

നാം ചുറ്റുപാടും ഒന്നു കണ്ണോടിച്ചാൽ ലോകത്തിൽ ധാരാളം സഭകളും ഉപദേശങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും ഉള്ളതായി കാണാം. ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തിൽ ഈ ഭിന്നത വളരെ ഖേദകരവും ലജ്ജാകരവുമാണ്. യേശു തന്റെ അവസാന പ്രാർത്ഥനയിൽ അപേക്ഷിക്കുന്നത് അതു തന്നെയാണ്. തന്റെ ശിഷ്യന്മാരായി തീർന്നവർക്കു വേണ്ടി അവൻ ആദ്യം പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ട്, പിന്നീട് അവനിൽ വിശ്വസിപ്പാനിരിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവർക്കു വേണ്ടി മാത്രമല്ല, ഇവരുടെ വചനത്താൽ എന്നിൽ വിശ്വസിപ്പാനിരിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടിയും ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ലോകം വിശ്വസിപ്പാൻ അവർ എല്ലാവരും ഒന്നാകേണ്ടതിനു, പിതാവേ, നി എന്നിലും ഞാൻ നിന്നിലും ആകുന്നതു പോലെ അവരും നമ്മിൽ ആകേണ്ടതിനു തന്നേ (യോഹന്നാൻ 17:20,21). എല്ലാനാമധേയ വിഭാഗങ്ങളും ഒന്നല്ല എന്ന് നമുക്ക് അറിയാം. ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനങ്ങൾ അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കു കൊടുത്തു. അവർ അത് ലോകത്തിലുള്ള സകല ജനത്തോടും അറിയിച്ചു. അങ്ങനെ അവരുടെ ഉപദേശം കേട്ടു ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ എല്ലാവരും ഒന്നായി കാണുവാൻ കർത്താവ് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതാണ് ദൈവേഷ്ടം.

ആഘോഷങ്ങളും ആചാരങ്ങളും ഐക്യത്തിന്റെ പരിൽ നടത്തുന്നവരുണ്ട്. ഐക്യ കൺവെൻഷൻ പോലും നടത്തുന്നവരുണ്ട്. എന്താണ് അവരുടെ ഉദ്ദേശം ? അവർ വാസ്തവത്തിൽ പ്രായോഗിക യോജിപ്പിലാണോ എത്തിനിൽക്കുന്നത്? അല്ല എന്നതാണ് ഉത്ത

രം. കാരണം അവർ പൊതു വേദികളിൽ ഒരുമിച്ചു പ്രസംഗിക്കുന്നു എങ്കിലും അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ പിന്നീട് തെളിയിക്കുന്നത് അനൈക്യമാണ്. ബാഹ്യമായ ഒന്നല്ല യോജിപ്പ്. എല്ലാക്കാര്യത്തിലും പവൃത്തിയിലും യോജിക്കാൻ കഴിയണം. മാനുഷിക സിദ്ധാന്തങ്ങളേയും ആശയങ്ങളേയും മുറുകെ പിടിച്ചാൽ സാദ്ധ്യമല്ല. വചനാടിസ്ഥാനത്തിലേ ഐക്യത യാഥാർത്ഥ്യമാക്കാൻ പറ്റുകയുള്ളൂ. ദൈവവചനത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് മാത്രം സ്വീകരിക്കയും മറ്റുള്ളത് ത്യജിക്കയും ചെയ്യുക. തിരുവെഴുത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും വിശ്വസിക്കയും അനുസരിക്കയും വേണം. മറ്റുള്ളതൊന്നും വിശ്വസിക്കയോ അനുസരിക്കയോ ചെയ്യാതിരിക്കണം. ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ സ്വന്ത വഴികളിൽ ഊന്നി നിൽക്കാതെ ദൈവ വഴിയിൽ സഞ്ചരിക്കുവാനുള്ള നീതിബോധം വളർത്തണം.

ലോകത്തിലുള്ള, ക്രിസ്തുവിനെ പിൻപററുന്നവർ ക്രിസ്തുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നാണല്ലോ അവകാശപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ അവർ ക്രിസ്തു പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? ക്രിസ്തുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്ന പറയുകയും അവന്റെ കല്പനകളെ തള്ളികളയുകയും ചെയ്യുന്നത് നീതീകരിക്കാവുന്നതല്ല (യോഹന്നാൻ 14:15). ക്രിസ്തുവിനെ സേവിക്കേണ്ടവരാണല്ലോ അവന്റെ അനുയായികൾ. എങ്ങനെയാണ് ഇവരെല്ലാവരും കർത്താവിന്റെ വേല ചെയ്യുന്നത്? കർത്താവ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള രീതി മാറ്റിനിർത്തി തങ്ങളുടെ സമുദായത്തിന് യാതൊരു ദോഷവും സംഭവിക്കാത്ത രീതിയിൽ ആണു അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. കർത്താവിന്റെ ഉപദേശമാണ് എല്ലാവരേയും പഠിപ്പിക്കേണ്ടത് (മത്തായി 28:19,20). അതിനു പകരം മറ്റെന്തു പഠിച്ചാലും അത് ദൈവീകമാകയില്ല. എല്ലാവരും ദൈവത്താൽ ഉപദേശിക്കപ്പെടണം. പക്ഷം പിടിച്ചുള്ള സംസാരം കൊരിന്തിൽ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ തന്നെ അപ്പൊസ്തലനായ പൗലോസ് അതിനെ ഖണ്ഡിക്കുന്നുണ്ട്. “സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഒന്നു തന്നെ സംസാരിക്കയും നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഭിന്നത ഭിവിക്കാതെ ഏകമനസിലും ഏകാഭിപ്രായത്തിലും യോജിച്ചിരിക്കയും വേണം എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം ചൊല്ലി പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു” (1കൊരിന്ത്യർ 1:10). ദൈവം വെറുക്കുന്ന ഒന്നാണ് വഴക്ക്. സ്നേഹം ഉണ്ടെങ്കിൽ അതൊഴിവാക്കാം.

ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ അവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാൻ എന്തു വിട്ടു വീഴ്ചക്കും തയ്യാറാകും.

വിശ്വാസത്തിൽ ആണെന്നു പറയുകയും വിശ്വാസത്തിനു വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്യുന്ന ജീവിതരീതി മാറ്റിയാൽ മാത്രമെ ദൈവത്തോട് യോജിക്കാൻ പറ്റു. സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളതും ഭൂമിയിലുള്ളതും തന്നിൽ യോജിപ്പിക്കുകയാണ് യേശു ചെയ്തത്. ആ യേശുവിന്റെ പേരിൽ ആളുകൾ ഭിന്നിപ്പ് ഉണ്ടാക്കി ദൈവത്തിനു അപമാനം വരുത്തിയിരിക്കയാണ്. ഭിന്നത സാധാരണ ജഡീക മനുഷ്യരുടെ സ്വഭാവമാണ്. ഏതു രാജ്യമായാലും സമൂഹമായാലും കുടുംബമായാലും ശരി ഛിന്നിച്ചാൽ അതിനു നില നിൽപില്ല (മത്തായി 12: 24-26). കർത്താവിനു ഒരേ ഒരു രാജ്യമാണുള്ളത് ആ രാജ്യം അവന്റെ സഭയാണ്. കർത്താവിനു ഏക സഭയാണുള്ളത്. സഭക്കുവേണ്ടി രക്തം കൊടുത്തത് കർത്താവാണ് (പ്രവൃത്തി 20:28). ഏതാണ്ട് എ.ഡി 33-ൽ യെരുശലേമിൽ സഭ ആരംഭിച്ചു,. ദൈവ വാഗ്ദാനമനുസരിച്ച് സ്ഥാപിതമായതാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭ. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയർപ്പിനു ശേഷമുള്ള ആദ്യത്തെ പെന്തെക്കോസ്തു നാളിൽ ആണ് സഭ നിലവിൽ വന്നത്.

രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരെയാണ് കർത്താവ് തന്റെ സഭയിലേക്ക് ചേർക്കുന്നത് (പ്രവൃത്തി 2:47). കർത്താവ് പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഉപദേശങ്ങളെ അനുസരിച്ച് ശിഷ്യന്മാരായി തീരുന്നവർ ആണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ (പ്രവൃത്തി 20:26). ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നു പേരിട്ടതു കൊണ്ടായില്ല. അതു അവരുടെ സഹായിയായി എടുക്കണം. നാം ധരിക്കുന്ന നാമത്തിന്റെ വില കണക്കാക്കണം. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അപ്പൊസ്തലന്മാരും പ്രാഥമിക ക്രിസ്ത്യാനികളും ഒന്നു തന്നെ സംസാരിച്ചിരുന്നു (1 കൊരിന്ത്യർ 4:17). പുരാതന കാലത്തും ആധുനിക കാലത്തും യോജിപ്പിന്റെ ആവശ്യകതക്കു വ്യത്യാസം ഇല്ല.

ക്രിസ്തു മരിച്ചതു വെറുതെയോ?

ജോണി രാംസെ

ലോകത്തിൽ ധാരാളം തത്വചിന്തകന്മാരും പണ്ഡിതന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൈവത്തെ വിശ്വസിച്ചിരുന്നവരും വിശ്വസിക്കാത്തവരും അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ചരിത്രം പോലും സമ്മതിക്കുന്ന ഒന്നായിരുന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനവും ജീവിതവും എല്ലാം. എന്നാൽ അവന്റെ മരണം ഒരു പ്രത്യേക ഉദ്ദേശത്തിനു വേണ്ടിയായിരുന്നു എന്നു മതപരമായിട്ടുള്ളവർക്ക് അറിയാം. പാപികളോടുകൂടെ പാപമെന്തെന്നറിയാത്ത യേശുവിനെ ക്രൂശിൽ തറച്ചു കൊന്നു. അതും ലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ പാപത്തിനായിട്ടാണ് അവൻ അത് സ്വയം സ്വീകരിച്ചത്. അതോടെ അവസാനിക്കുമെന്നു കരുതിയവർക്കു തെറ്റു പറ്റി. അവന്റെ മരണം മറ്റു പലതിന്റേയും ആരംഭമായി മാറുകയാണ് ചെയ്തത്. പാപം ചെയ്യുന്നവരെ ശിക്ഷിക്കുക എന്നതു ലോകത്തിൽ എവിടെയുമുള്ള നിയമമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ നീതിയുള്ള നിയമമാണത്. നിരന്തര പാപത്തിൽ മുഴുകി ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യന്റെ നിത്യ ശിക്ഷ ഒഴിവാക്കുവാൻ വിശുദ്ധമായ ഒരു യാഗം ആവശ്യമായിരുന്നു. ആ യാഗത്തിന്റെ ഗുണം ശരിയായി മനസിലാക്കുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ കുറച്ചു മാത്രം.

ഗലാത്യർക്കു പൗലൊസ് ലേഖനമെഴുതുമ്പോൾ യെഹൂദ മതാനുസാരികൾ നിലനിന്നിരുന്ന സമയമായിരുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനിത്വം നിലവിൽ വന്നിട്ടും അതിനു മൻപുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പ്രത്യേക ജനതക്കു വേണ്ടി കൊടുത്തിരുന്ന നിയമത്തെ വീണ്ടും അനുസരിക്കുന്നതിന്റെ യുക്തി എന്തെന്ന് തിരിച്ചറിയാത്തവരായിരുന്നു അവർ. കാൽവറിയിലെ ക്രൂശിൽ മരിച്ച യേശുവിലേ എനിക്കു പ്രശംസിപ്പാൻ ഉള്ളു എന്ന് അപ്പൊസ്തലൻ പറയുകയുണ്ടായി "ദൈവകൃപയാൽ എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി മരണം ആസ്വദിപ്പാൻ ദൂതന്മാരിലും അല്പം താഴ്ന്നവനായ യേശു മരണം അനുഭവിച്ചതുകൊണ്ടു അവനെ മഹത്വവും ബഹുമാനവും അണിഞ്ഞവനായി നാം കാണുന്നു" (എബ്രായർ 2:9). നഷ്ടപ്പെട്ടു മരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ലോകത്തിനു പ്രത്യാശയുടെ കിരണങ്ങൾ നൽകിയത് ഈ മഹത്തായ സംഭവമായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണം ദുഃഖകരമായ ഒന്നായിരുന്നെങ്കിലും അതിന്റെ ഗുണഭോക്താക്കൾക്ക് അത് സന്തോഷകരമായി മാറുന്നു. പാപത്തിൽ മുങ്ങി കിടക്കുന്ന മനുഷ്യരെ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായ ഒരു വില, മനുഷ്യപുത്രന്റെ മരണത്താൽ അവൻ നൽകി. ചരിത്രത്തിലെ

സുപ്രധാനമായ ഒരു സന്ദർഭായിരുന്നു അത്.

ഇന്നും പഴയ നിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഏതാനും കാര്യങ്ങളെ മുറുകെ പിടിക്കുന്നവരുണ്ട്. ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണം വരെ നിലനിന്നിരുന്ന പ്രമാണങ്ങളെ ആ കാലയളവിനു ശേഷവും പിന്തുടരുന്നതിന്റെ അനൗചിത്യം അവർ മനസിലാക്കുന്നില്ല. വചനത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള നിയമത്തിന്റെ കാലയളവും, പ്രസക്തിയും എപ്പോൾവരെയാണ് എന്നു മുന്നറിയിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ അവർ കാണുന്നില്ല. വേദഭാഗങ്ങളെ മുഴുവൻ അവർ ആരായുന്നില്ല എന്നതാണ് പരമാർത്ഥം. ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്താൽ മുദ്രയിട്ട് ഉറപ്പിച്ചതായ പുതിയ നിയമമാണ് ഇന്നു ഏതൊരാളെയും ബാധിക്കുന്നതെന്നും അത് മാത്രമാണ് എല്ലാവരും ഇന്നു അനുസരിക്കേണ്ടതെന്നും തെളിയിക്കുന്ന അഞ്ചു കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അറിവിലേക്കായി ഞാൻ ഈ ലേഖനത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു (എബ്രായർ 10:9-10; മത്തായി 26:28; എബ്രായർ 13:20; റോമർ 7:4-7; 2 കൊരിന്ത്യർ 3-ാം അദ്ധ്യായം). ഈ വേദഭാഗങ്ങൾ അവകാശപ്പെടുന്നതെന്തെന്നാൽ യേശു മരിച്ചതു ഒന്നാമത്തെ നിയത്തെ നീക്കി രണ്ടാമത്തേതു സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയായിരുന്നു എന്നാണ്. പുതിയ നിയമം നിത്യ നിയമയാണ്. സീനായ് പർവ്വതത്തിൽ വെച്ച് നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർക്കു നൽകിയ ന്യായപ്രമാണം സംബന്ധിച്ച് നാം മരിച്ചവരാണ്. നമ്മൾ ഇന്ന് ഉത്തരം പറയേണ്ടത് പുതിയ നിയമമനുസരിച്ചാണ്. അതിനർത്ഥം പഴയനിയമ വാക്യങ്ങൾ നാം ഉദ്ധരിക്കരുത് എന്നല്ല (റോമർ 15:4). മഹത്തായ, ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു നിയമം തന്നശേഷം ശ്രേഷ്ഠത കുറഞ്ഞ നിയമത്തിലെ കല്പനകൾ നാം പാലിക്കയാണെങ്കിൽ പുതിയ നിയമത്തെ നാം ദുർബ്ബലമാക്കുന്നു എന്നു വരും.

നമ്മുടെ മനോഭാവത്തെയും ലക്ഷ്യത്തെയും ബന്ധപ്പെടുത്തി തന്നിട്ടുള്ള ഉത്തമമായ വ്യവസ്ഥയാണ് പുതിയ നിയമത്തിൽ ഉള്ളത്. സുവിശേഷ വചനങ്ങളാണ് മനുഷ്യരെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ളത്. ഇതേ സുവിശേഷം അല്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനമാണ് അന്ത്യനാളിൽ നമ്മെ ന്യായം വിധിക്കുന്നത് (റേമർ 2:16; യോഹന്നാൻ 12:48). അല്ലാതെ നമ്മെ മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണ പ്രകാരമോ, ദാവീദിന്റെയോ അബ്രഹാമിന്റെയോ കല്പനകൾ അനുസരിച്ചല്ല ന്യായം വിധിക്കുന്നതു. നിലവിലില്ലാത്ത നിയമം വെച്ചുകൊണ്ട് ആരെയും

വിധിക്കുകയോ ശിക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ല. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ അത് അനീതിയാകും. അതുകൊണ്ട് നിലനിൽക്കുന്ന നിയമാവലികളാണ് ഏതൊരാൾക്കും പ്രാമുഖ്യമേറിയത്. കഴിഞ്ഞു പോയ നിയമത്തിലെ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് എടുത്തു നമുക്ക് നീതീകരിക്കപ്പെടാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ നിയമത്തെ അതിന്റെ ഗൗരവത്തോടെ നാം സ്വീകരിക്കണം.

ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയാൽ നീതീകരിക്കപ്പെടാമെന്നോ സ്വന്ത ആദ്ധ്വാനം കൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകാമെന്നോ ആരെങ്കിലും കരുതിയാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണം വെറുതെയായിരുന്നു എന്നു അനുമാനിക്കയാണ് (ഗലാത്യർ 1:4). അവന്റെ അടിപ്പിണരുകളാൽ നമുക്കു സൗഖ്യം കിട്ടി എന്നാണു പത്രൊസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു (1പത്രൊസ് 2:25). കരുണയുടേയും കൃപയുടേയും വഴിയാണ് മഹത്വത്തിലേക്കുള്ള വഴി (പ്രവൃത്തി 20:24; തീത്തൊസ് 3:5-7). നമ്മുടെ തോന്നലുകൾ അനുസരിച്ചല്ല; പിന്നെയോ ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നാണ് ക്ഷമയും വിശുദ്ധീകരണവും ഉത്ഭവിക്കുന്നത് (യിരെമ്യാവ് 10:23). പിതാവു തന്റെ പുത്രനെ ലോകത്തിലേക്ക് അയച്ചത് ലോകത്തെ വിധിപ്പാനല്ല; ലോകം അവനാൽ രക്ഷ പ്രാപിക്കേണ്ടതിനത്രേ (യോഹന്നാൻ 3:17; 1യോഹന്നാൻ 4:14). അവൻ തന്റെ ശരീരത്തിൽ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ വഹിച്ചു മരിച്ച് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു നമുക്കു വേണ്ടി നിയമങ്ങൾ നൽകി പക്ഷവാദത്തിനു കാത്തിരിക്കുന്ന രക്ഷകന്റെ കല്പനകൾ അനുസരിക്കുന്നതിനു എന്താണിത്ര സങ്കോചം? (1പത്രൊസ് 2:24). ആത്മാർത്ഥതയോടെ വചനം അനുസരിക്കുന്നവർ ആനന്ദം അനുഭവിക്കും. അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തെ വെറുതെയായി കാണുന്നില്ല (യോഹന്നാൻ 15:13,14; 1യോഹന്നാൻ 2:4; എബ്രായർ 5:9; വെളിപ്പാട് 22:14).

ദൈവേഷ്ടത്തെ മാനിക്കാതെ അവനെ തള്ളികളയുന്നവരും ക്രിസ്ത്യാനികളായി തീർന്നവർ അന്യോന്യം ആക്രമിക്കുന്നവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തെ വ്യർത്ഥമാക്കുന്നു. അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രാർത്ഥനക്കു വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കയാണ് (യോഹന്നാൻ 17:20, 21). ലോകത്തിലുള്ളവർ സാത്താന്റെ കീഴിലാണ്.

നഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെ കുറ്റബോധം

നീൽ പോളാർഡ്

ബോധവും അറിവും ഉള്ളതു രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർക്കു മാത്രമല്ല; അല്ലാത്തവർക്കും ഉണ്ടെന്നുള്ളതു വ്യക്തമാണ്. നഷ്ടപ്പെടുന്ന വർക്കു പാപബോധം ഉണ്ട്. ശക്തമായ വിശ്വാസത്തിനുടമയായ മനസുള്ളവരുണ്ട്. ബലഹീനമായ ലോല മനസിനുടമയായിട്ടുള്ളവർ ഉണ്ട്. നഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമാണ് അവർ അനുഭവിക്കാനിരിക്കുന്നത്. ബൈബിളിൽ നാം പരിശോധിച്ചാൽ പാപത്തിന്റെ അഗാധതയിൽ കഴിയുന്ന ഒരാ ളായാലും അവന്റെ ഹൃദയ വിചാരങ്ങളിൽ അവൻ ഊന്നൽ കൊടു ത്തിരിക്കുന്നതായി മനസിലാക്കാം. നോഹയുടെ കാലത്തു ജീവിച്ചി രുന്ന ആളുകൾക്കിടയിലേക്ക് നാം ചെന്നാൽ അന്നത്തെ അവരുടെ ചിന്താഗതികൾ ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയും. "ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യന്റെ ദുഷ്ട ത വലിയതെന്നും അവന്റെ ഹൃദയ വിചാരങ്ങളുടെ നിരൂപണങ്ങ ളൊക്കെയും എല്ലായ്പോഴും ദോഷമുള്ളതത്രെ എന്നും യഹോവ കണ്ടു" (ഉല്പത്തി 6:5). ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കുള്ള ശിക്ഷാവിധി തൽക്ഷണം നടക്കായ്കകൊണ്ട് മനുഷ്യർ ദോഷം ചെയ്വാൻ ധൈര്യ പ്പെടുന്നു (സഭാപ്രസംഗി 8:11).

നഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെ ജീവിത ശൈലി കാണുമ്പോൾ നമുക്ക് വിസ്മ യമല്ല ഉണ്ടാകുന്നതു. പിന്നെയോ അറെപ്പും വെറുപ്പുമാണ്. യേശു വിനെ പിടിച്ചുകെട്ടി വിചാരണക്കും വിധിക്കുമായി പിലാത്തൊസിനു ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുത്തതുകൊണ്ട് പീലാത്തൊസിനു ചുറ്റും നിന്നിരുന്ന മഹാപുരോഹിതന്മാർ, മൂപ്പന്മാർ, പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ആളുകൾ അവി ടെയുണ്ടായിരുന്നു. അവർക്കു യേശുവിനോടു പകയുണ്ടാകാൻ കാരണം അസൂയയായിരുന്നു. നിരപരാധിയായ യേശുവിനെ കുറ്റം വിധിക്കുന്നത് കേൾക്കുവാൻ ശ്രമിച്ച ഈ ആളുകളോട് നമുക്ക് വെറു പ്പാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. അവരുടെ ഈ നിഷ്ഠൂര പ്രവൃത്തികളോട് നമുക്ക് അറപ്പാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. രക്ഷിപ്പാൻ വന്നവനെ ശിക്ഷിക്കാൻ ഏൽപിച്ചുകൊടുക്കുന്ന മനോഭാവമാണ് കാണുന്നത്. എങ്ങനെയെ ങ്കിലും യേശുവിനെ നശിപ്പിക്കണം എന്നായിരുന്നു അവരുടെ

ലക്ഷ്യം. ജനങ്ങളുടെ അധികാരികൾ പരിഹസിക്കയും. കുടുക്കുകയും, പരീക്ഷിക്കയും നിരാശപ്പെടുത്തുകയുമാണ് ചെയ്തത്. പക്ഷെ അവർ എല്ലാം പരാജയപ്പെട്ടു. ഏതാണ്ടു മൂന്നര വർഷത്തോളം അവർ ഇത് തുടർച്ചയായി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ അവരിൽ കുറ്റബോധം ഉണ്ടായിരുന്നു.

അങ്ങനെ യെഹൂദന്മാർ യേശുവിനോടു ചെയ്ത അകൃത്യങ്ങൾ ഒരർത്ഥത്തിൽ അവരുടെ പാപ പാനപാത്രം നിറഞ്ഞു കവിയുന്നതായി തെളിയുന്നു. അവരുടെ ഹൃദയം ഇരുണ്ടുപോയിരുന്നു. ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ നിമിത്തം അവരുടെ കാഴ്ച്ചപ്പാട് പോലും മാറിയിരുന്നു. അവരുടെ പാപത്തെ മാറ്റിനിർത്തിയാൽ നമുക്ക് അവരോട് ദയവു തോന്നും. അവൻ ദൈവപുത്രനായിരുന്നു എന്ന് ജനത്തിനു വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവസാനം യേശു സ്വയമായി മരണത്തിനു ഏല്പിച്ചു കൊടുത്തതായിരുന്നു. ഇല്ലെങ്കിൽ ആർക്കും അവനെ ഒന്നും ചെയ്വാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. യേശുവിനെ ശിക്ഷക്കു വിധിച്ചത് വാസ്തവത്തിൽ ലോകത്തിലെ മുഴുവൻ ജനങ്ങളുടെയും പാപമായിരുന്നു. അതിനു നമ്മുടേയും പാപങ്ങൾ കാരണമായിരുന്നു. മനുഷ്യർ അറിയേണ്ട പല തത്വങ്ങൾ അഥവാ ഗുണപാഠങ്ങൾ ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. മരണം എല്ലാവർക്കും ഉള്ളതാണ് എന്നു നമുക്ക് അറിയാം. പക്ഷെ ഏതൊന്നിനും ഒരു കാരണമുണ്ട്.

ദൈവ പദ്ധതിയുടെ പൂർത്തീകരണം ഈ പ്രവർത്തിയിൽ നാം ദർശിക്കുന്നു. ലോകസ്ഥാപനത്തിനു മുൻപു തന്നെ ദൈവത്തിനു അറിയാമായിരുന്നു ഇത്. ദൈവനീതി നടപ്പാക്കാൻ മനുഷ്യർക്കു കഴിയുകയില്ല എന്നതും പരമാർത്ഥം തന്നെ. അതുകൊണ്ട് ഈ യാഗം ദൈവത്തേയും മനുഷ്യരേയും തമ്മിൽ യോജിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നായി തീർന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളതും ഭൂമിയിലുള്ളതും തന്നിൽ നിരപ്പിക്കുന്ന സന്ദർഭമായിരുന്നു അത്. യേശുവിനല്ലാതെ അത് മറ്റാർക്കും ചെയ്യുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. നമുക്ക് അത് വിശദമായി ഒന്നു മനസിലാക്കാം.

അവർ യോജിച്ചിരുന്നു (മത്തായി 27:22)

യേശുവിനെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുവന്നവരോട് പിലാത്തോസ് ചോദിച്ചു, യേശുവിനെ എന്തു എയ്യണമെന്ന്. അതിനു അവനെ ക്രൂശിക്കേണം എന്നു എല്ലാവരും പറഞ്ഞു. ഇതിൽ ആരും ഭിന്നാഭിപ്രായം

പറഞ്ഞതായി മത്തായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. കൂടാതെ റോമൻ നാടുവാഴിയെ തങ്ങളുടെ ഇച്ഛാനുസരണം പ്രവർത്തിക്കാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു തിന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അവർ ഐകമത്യപ്പെട്ടു എന്നത് എത്ര ദുഃഖകരമായ കാര്യം! ഇന്നും അതുപോലെ നടക്കുന്നു. നിരപരാധിയായ ഒരാളെ ശിക്ഷിക്കുവാനായി യോജിച്ച് നില്ക്കുന്ന നിലപാട് എത്ര ക്രൂരമാണ്!

ശരിയായ നിലവാരത്തിൽ നീതിമാന്മാർ ഒന്നിക്കുമ്പോൾ അതെത്ര ശുഭകരമായ ഒന്നാണെന്ന് വ്യക്തമാകും. "അത് നാം എല്ലാവരും വിശ്വാസത്തിലും ദൈവ പുത്രനെക്കുറിച്ചുള്ള പരിജ്ഞാനത്തിലുമുള്ള ഐക്യതയും തികഞ്ഞ പുരുഷത്വവും ക്രിസ്തുവിന്റെ സമ്പൂർണ്ണതയായ പ്രായത്തിന്റെ അളവും പ്രാപിക്കുവോളം ശരീരത്തിന്റെ ആത്മീക വർദ്ധനവിനും ഉതകുന്നു (എഫെസ്യർ 4:12, 13). സഹോദരന്മാർ ഒത്തൊരുമിച്ചു വസിക്കുന്നത് എത്ര ശുഭവും മനോഹരവുമാകുന്നു (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 133:1). ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യൻമാർ സഹോദരപ്രീതിയിൽ നിലനിന്നിരുന്നു. പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പറ്റാത്ത സന്തോഷത്തിലും ഹൃദയ പരമാർത്ഥതയിലും അവർ യോജിച്ചു നിന്നു. കർത്താവിനോടുള്ള പ്രതിബദ്ധത. സ്നേഹം, സമർപ്പണം, അനുസരണം എന്നിവ അവരിൽ കണ്ടിരുന്നു. സത്യത്തിനും ദൈവ നീതിക്കും വേണ്ടിയുള്ള അവരുടെ ഐക്യത്തിനു ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നു.

അവരുടെ തീരുമാനം അന്തിമമായിരുന്നു

(മത്തായി 27:21, 22)

നീണ്ട കമ്മിറ്റി മീറ്റിങ്ങോ ഒന്നും നടന്നിരുന്നില്ല. ഈ കാര്യത്തിൽ സുദീർഘമായ ചർച്ചകളും നടക്കുന്നില്ല ധ്രുതഗതിയിൽ അവർ തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുകയായിരുന്നു. ആരെയാണ് ജനത്തിനു വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്നതെന്ന് പിലാത്തൊസിനു അറിയാമായിരുന്നു. എങ്കിലും അവരുടെ ലക്ഷ്യം നേടുവാൻ അനുയോജ്യമായ തീരുമാനം അവർ തന്നെ എടുക്കുകയായിരുന്നു.

കർത്താവിന്റെ സഭയിൽ ധാരാളം പ്രവർത്തനങ്ങൾ തയ്യാറാക്കി ചെയ്യേണ്ടതാണ്. പലപ്പോഴും ആവേശത്തോടെ ചില കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിക്കും. പക്ഷെ അത് നടപ്പാക്കുന്നതിനിടയിൽ ഏറ്റെടുത്ത

വർ തന്നെ അത് ചെയ്യാൻ മറന്നു പോകുന്നു. അതിനു പകരം അവർ ഏർപ്പെടുന്നത് മറ്റെന്തെങ്കിലും കാര്യങ്ങളിൽ ആയിരിക്കും.

നല്ല ധൈര്യം ഉള്ളവരാകുക

അലെൻ വെബ്സ്റ്റർ

ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തിൽ ഭീരുത്വത്തിനു സ്ഥാനമില്ല. മനുഷ്യർ പല തരക്കാരാണ് എന്നു നാം പറയാറുണ്ട്. ഭയപ്പെടുന്നവരും, ബലമുള്ളവരും, ബലഹീനരും സമൂഹത്തിൽ ഉണ്ട്. ധൈര്യത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും അതുപോലെയാണ്. സന്ദർഭോചിതമായി ധൈര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നവരുണ്ട്. ഭൗതികമായി കാര്യങ്ങളിലുള്ള ധൈര്യത്തെക്കുറിച്ചല്ല, മറിച്ച് ആത്മീക കാര്യങ്ങളിലുള്ള ധൈര്യമാണ് ഈ ലേഖനത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. വിശ്വാസത്തിനു വേണ്ടി, വിശ്വാസത്തിൽ നില നിൽക്കുന്നതിന് ധൈര്യം നേരിടേണ്ടിവരും. വിശ്വാസ ജീവിതത്തിൽ പരീക്ഷണങ്ങൾ നേരിടുമ്പോഴാണ് ഈ സ്വഭാവം ആവശ്യമായിരിക്കുന്നത്. ശക്തമായ മനസ് രോഗത്തെ അതിജീവിക്കാൻ സഹായകരമായി തീരുന്നു. വചനപ്രകാരമുള്ള ക്രിസ്തീയ ജീവിതം തുടരുവാൻ പലപ്പോഴും നമുക്ക് ധൈര്യമുണ്ടാകണം. ഭയപ്പെടുന്നവൻ പരാജിതനാകും.

അപകടങ്ങളിൽ പെട്ടു ജീവരക്ഷക്കായി നിലവിളിക്കന്നവരുടെ കരച്ചിൽ കേട്ട് സ്വന്ത ജീവനെ പോലും കണക്കിലെടുക്കാതെ അവരെ രക്ഷിക്കുന്നവരെ കുറിച്ച് നാം പത്രങ്ങളിൽ വായിക്കാറുണ്ട്. ഒരു വിഷമസന്ധി പരിഹരിക്കാൻ ഒരാളാൽ കഴിയാതെ വരുമ്പോൾ അതിൽ നിന്നും ആ വ്യക്തിയെ മോചിപ്പിക്കുവാൻ മറ്റൊരാളുടെ ധൈര്യം കാരണമാകുന്നു. എന്നാൽ അതിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ഒന്നാണ് ക്രിസ്തീയ ജീവിതം. സ്വന്തം ആത്മാവിനെതിരായി വരുന്ന ആക്രമണത്തെ നേരിടുവാൻ ധൈര്യമില്ലാതെ പോയാൽ നഷ്ടം തനിക്കു തന്നെയാണ്. മതിയായ ആത്മധൈര്യം ഇല്ലാതെ വന്നാൽ പോരാളി ജയിക്കും എന്നോർക്കുക. പിന്നീട് നിരാശപ്പെടാതിരിക്കാൻ മുൻകരുതൽ ആവശ്യമാണ്. ഒരു സൈന്യ

ത്തിന്റെ മുൻ നിരയിൽ നിന്നു പോരാടാൻ സ്വമേധയാ തയ്യാറുള്ള വർ എത്രപേർ ഉണ്ട് എന്നു സൈന്യാധിപൻ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ ആരെയും കാണാതെ നിരാശനായി . ചിലപ്പോൾ സ്വയമായി തീരുമാനം എടുക്കേണ്ടി വരും. അതിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞുമാറുക അല്ല നേരിടുകയാണ് വേണ്ടത്.

ബൈബിളിലെ ഭയത്തെകുറിച്ച് പുനരവലോകനം

മനുഷ്യൻ എന്നും ഭയപ്പെടുന്ന ഒരു സൃഷ്ടിയായി മാറിയത് എങ്ങനെ എന്നു നമുക്കു പരിശോധിക്കാം. ഏദെൻ എന്ന ദൈവത്തിന്റെ തോട്ടത്തിൽ ദൈവത്തോടുകൂടെ വസിച്ചിരുന്ന ദൈവമക്കളായിരുന്ന ആദാമും ഹവ്വയും ദൈവം വിലക്കിയ കാര്യം ചെയ്തു. തൻ നിമിത്തം അവർക്കുള്ളിൽ ഭയം കടന്നു വന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർ ദൈവത്തിൽ നിന്നും ഓടി ഒളിച്ചിരുന്ന (ഉല്പത്തി 3:8). ദൈവം അബ്രഹാമിനോടു ഭയപ്പെടേണ്ടാ എന്നു അരുളിചെയ്യുകയുണ്ടായി (ഉല്പത്തി 15:1). യിസ്രായേൽ ജനം സീനായി മലയിൽ വെച്ച് ദൈവശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ അവർക്കു ഭയമുണ്ടായി (പുറപ്പാട് 19:16). കനാൻ ദേശം ഒറ്റു നോക്കേണ്ടതിനു അയച്ച ഒറ്റുകാർ യിസ്രായേൽ ജനത്തിനു ഭയമാണ് ഉണ്ടാക്കിയത് (സംഖ്യാപുസ്തകം 13:1-16). ഗിദെയോന്റെ കാലത്തു ഭീരുത്വവും ഭയവുമുള്ളവരുടെ സംഖ്യ പോലും എടുത്തു പറയുന്നുണ്ട് (ന്യായാധിപന്മാർ 7:3). യിസ്രായേൽ സൈന്യം ഫെലിസ്ത്യരെ ഭയപ്പെടുന്നതായി നാം വായിക്കുന്നുണ്ട് (1ശമുവേൽ 17:11). ശൗൽ രാജാവ് ദാവീദ് രാജാവിനെ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു (1ശമുവേൽ 28:5). ഇയ്യോബിനും ഭയമുണ്ടായിരുന്നു. ദൈവമില്ലാതെ വളർന്നു വൃദ്ധനായ മനുഷ്യർ എല്ലാറ്റിനേയും ഭയപ്പെടുന്നു (സഭാപ്രസംഗി 12:5).

യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പ്രാരംഭത്തിൽ കാറ്റും ഓളവും കണ്ടു ഭയപ്പെടുകയുണ്ടായി (മത്തായി 8:26). യേശു കടലിന്മേൽ നടക്കുന്നതു കണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ ഭ്രമിച്ചു (മത്തായി 14:26). ഒരു താലന്തു മാത്രം ലഭിച്ചവൻ അതു ഒളിച്ചു വെച്ചതു ഭയം നിമിത്തമത്രെ (മത്തായി 25:25). യേശുവിനെ അടക്കിയ കല്ലറ കാത്തുകൊണ്ടിരുന്ന കാവൽക്കാർ അവനെ കണ്ടു പേടിച്ചു മരിച്ചവനെ പോലെയായി (മത്തായി 28:4). യെഹൂദന്മാരെ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നതായ നിക്കൊദെമോസ് രാത്രിയിലാണ് യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നിരുന്നതു (യോഹന്നാൻ

3:1). അരിമത്ഥ്യയിലെ യോസേഫും യെഹൂദന്മാരെ പേടിച്ചു രഹസ്യത്തിൽ അവന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്നു (യോഹന്നാൻ 19:38). പത്രൊസും യേശുവിനെ പിടിച്ചു കൊല്ലുവാൻ കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ ഭയപ്പെട്ടു (ലൂക്കൊസ് 22:54).

വചന വിരുദ്ധമായി ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്ന സഭകളുമായി നമുക്ക് ആത്മീയ കൂട്ടായ്മ ആകാമെന്നു ബൈബിളിൽ എവിടെയെങ്കിലും പറയുന്നുണ്ടോ? ഒരിടത്തുമില്ല. അവർ തെറ്റിലാണെന്ന് പറയുമ്പോൾ ആരാണ് ശരി ആരാണ് തെറ്റ് എന്നു ആർക്കു പറവാൻ കഴിയും എന്നു ചോദിച്ചേക്കാം. നാം ന്യായ കർത്താവല്ല എന്നതു വാസ്തവമാണ്. അതേ സമയം ബൈബിളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ നമുക്ക് തീർച്ചയുണ്ടല്ലോ. രക്ഷ, സഭ, ആരാധന എന്നിവയെ കുറിച്ച് കർത്താവ് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ നമുക്കറിയാം (മർക്കൊസ് 16:16; മത്തായി 16:18; യോഹന്നാൻ 4:24). ഈ വചനങ്ങൾ അനുസരിക്കയോ പഠിപ്പിക്കയോ ചെയ്യാതെ മറ്റു ആചാരങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നവരുമായി കൂട്ടായ്മ അരുത്. കാരണം എന്താണ്? അവർ കർത്താവിന്റെ ഉപദേശത്തിൽ നിലനിൽക്കാത്തവർ (2യോഹന്നാൻ 9:10). കർത്താവിന്റെ ഉപദേശത്തെ കൈക്കൊള്ളാത്തവർ കർത്താവിനു മഹത്വം കൊടുക്കാത്തവരാണ്.

വചനത്തോടു കൂട്ടുകയോ കുറയ്ക്കുകയോ ചെയ്യരുത് എന്നു പറഞ്ഞിട്ടും ആളുകൾ അതു ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്ന രീതിയിൽ പോലും മാലിന്യം കലർത്തിയിരിക്കുന്നവർ ഉണ്ട്. യന്ത്രോപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് പാട്ടു പാടി ആരാധിക്കുന്നവർ എന്തധികാരത്തിലാണ് അതു ചെയ്യുന്നത്? പുതിയ നിയമത്തിൽ എവിടെയെങ്കിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? എങ്കിലും അവർ അതിനെ ന്യായീകരിക്കയാണ് ചെയ്യുന്നത്. കർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടത്തെ മാനിക്കാതിരിക്കുന്നത് തെറ്റാണെന്ന് അവർ തിരിച്ചറിയുന്നില്ല. അധരഫലമാണ് ദൈവത്തിനിഷ്ടം; ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ശബ്ദമാണ് പാട്ടുകളായി നാം പാടേണ്ടത് (എഫെസ്യർ 5:19; എബ്രായർ 13:15). മറ്റുള്ളവർ ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ, പഴയ നിയമത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ, പാട്ടിന് ഇമ്പം പകരുന്നതിനാണ് എന്നു തുടങ്ങിയ അനേക ന്യായവാദങ്ങൾ നിങ്ങൾ പറയുമായിരിക്കാം. അന്തിമാധികാരം കർത്താവിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ ആകുന്ന പുതിയ നിയമത്തിനാ

ണ്. അത് ആരും മറക്കരുത്.

സ്ത്രീകൾക്കു സഭയിൽ പ്രസംഗിക്കാമെന്നോ, പ്രാർത്ഥനയോ പാട്ടോ നയിക്കാമെന്നോ പുതിയ നിയമത്തിൽ എവിടെയെങ്കിലും സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ? പക്ഷെ സ്ത്രീകളെ അവഗണിക്കുകയല്ലേ എന്നു നിങ്ങൾ ചോദിച്ചേക്കാം. ഒരിക്കലുമല്ല. സ്ത്രീകൾക്കു അവരുടെ കഴിവുകൾ പ്രകടിപ്പിക്കാവുന്ന വിവിധ രംഗങ്ങൾ വചനത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ദൈവം കല്പിക്കുന്നതിനെ മാറ്റുവാൻ നമുക്ക് അധികാരമില്ല, അങ്ങനെ ചെയ്താൽ അത് പലതരം കുഴപ്പങ്ങൾക്കു കാരണമാകും. തീരുമാനം എപ്പോഴും കർത്താവിന്റേതായിരിക്കണം. അവനിൽ നിന്നും വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട സന്ദേശത്തിൽ നാം തൃപ്തരാകണം. എങ്കിലേ നമുക്കു ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കാൻ പറ്റു. ദൈവം വിലക്കിയിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ലംഘിക്കുവാൻ നാം എന്തുകൊണ്ട് തുനിയുന്നു? സ്ത്രീയുടെയും പുരുഷന്റെയും ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളിൽ ദൈവം വ്യത്യാസം വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കർത്താവിന്റെ ആലോചനയെയും തീരുമാനത്തെയും ചോദ്യം ചെയ്യുവാൻ നമുക്ക് എന്തു യോഗ്യതയാണ് ഉള്ളത്? കർത്താവ് ചെയ്യുവാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ നമുക്ക് മനസുണ്ടെങ്കിൽ അവ മാത്രമാണ് നാം ചെയ്യേണ്ടത്.

ഏതു കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചും മനുഷ്യർ ചെയ്യുന്നോ ഇല്ലയോ എന്നതല്ല കാര്യം. അതിനുള്ള അധികാരം എവിടെ നിന്നു കിട്ടി എന്നതാണ് പ്രാധാന്യം. ഇന്ന് എല്ലാ ശക്തിയും അധികാരവും യേശുക്രിസ്തുവിനാണുള്ളത് (മത്തായി 28:18). നാം എന്തു ചെയ്യണമെന്നും എന്തു ചെയ്യരുതെന്നും പറയുവാനുള്ള അധികാരം കർത്താവിനാണ്. അതു തന്റെ വചനത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. നാം ദൈവവചനത്തെ ആദരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ആ ഉപദേശത്തിൽ നിലനിൽക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അതിനപ്പുറമായി നാം ചിന്തിക്കുന്ന പ്രശ്നം ഉദിക്കില്ല. മത ഭ്രാന്തില്ലാതെ, വിശാലമായ വഴിയിൽ സഞ്ചരിക്കാതെ കർത്താവ് നമ്മിൽ നിന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ നമുക്ക് ജീവിക്കാൻ കഴിയും അതിൽ എന്താണ് തെറ്റ്? ദൈവേഷ്ടത്തിനു കീഴ്പ്പെടുവാൻ എല്ലാവരും തയ്യാറാകണം. അല്ലെങ്കിൽ പരാജയപ്പെടും.

★

സത്യ വചനത്തെ ശരിയായി പ്രസംഗിക്കുക

ഗ്യാരി. സി.' ഹാമ്ടൺ

അപ്പൊസ്തലനായ പൗലൊസ് യുവാവായിരുന്ന തിമൊഥെയോസിനോട് ആജ്ഞാപിക്കുന്നത്: സത്യവചനത്തെ യഥാർത്ഥമായി പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ട് ലജ്ജിപ്പാൻ സംഗതിയില്ലാത്ത വേലക്കാരനായി ദൈവത്തിനു കൊള്ളാകുന്നവനായി നില്പാൻ ശ്രമിക്ക (2തിമൊഥെയോസ് 2:15). നാം ദൈവ വചനം പഠിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെയാണ് ഈ വാക്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. വായനയിലൂടെ ദൈവേഷ്ടം എന്തെന്നു തിരിച്ചറിയുന്നു. അങ്ങനെ ഒരാൾ ദൈവഹിതം അനുസരിക്കുന്നതിനു തയ്യാറാകുന്നു. ദൈവത്താലുള്ള അംഗീകാരമാണ് നമുക്ക് പ്രധാനം. ശരിയായി വചനത്തെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ആത്മാർത്ഥതയുള്ളവരുണ്ട്. എന്നാൽ വചനത്തെ തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം കോട്ടിക്കളയുന്നവരുമുണ്ട്. വചനത്തെ അശ്രദ്ധമായി നാം കൈകാര്യം ചെയ്യാവുന്നതല്ല. വളരെ ഭയ ഭക്തിയോടെ ശ്രദ്ധിച്ച് മനസിരുത്തി വായിച്ച് ഗ്രഹിച്ചാൽ അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദൈവേഷ്ടം നമുക്ക് ഗ്രഹിക്കാം. അങ്ങനെ യഥാർത്ഥമായി പ്രസംഗിക്കാനും ദൈവ സന്നിധിയിൽ അത് സ്വീകാര്യമായി തീരുവാനും ഇടയാകും.

ലോകത്തെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിനു മുമ്പ്.

ദൈവം, തന്റെ സൃഷ്ടി നടത്തുന്നതിനു മുമ്പ് തന്നെ സൃഷ്ടിത്വത്തിനു പദ്ധതി തയ്യാറാക്കി. പാപം ചെയ്യാനും ചെയ്യാതിരിക്കാനുമുള്ള സ്വതന്ത്ര ചിന്താഗതിയോടുകൂടിയാണ് മനുഷ്യരെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചത്. അപ്പോൾ ലോകത്തെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിനു മുമ്പ് തന്നെ ദൈവത്തിന് അറിയാമായിരുന്നു മനുഷ്യർ ദൈവത്തിൽ നിന്നും അകന്നു പോകുമെന്ന്. അതിനാൽ മനുഷ്യരുടെ വീണ്ടെടുപ്പിനായി മറ്റൊരു പദ്ധതിയും അവൻ ഒരുക്കിയിരുന്നു. വിണ്ടെടുപ്പിന്റെ വിലയെക്കുറിച്ച് പത്രൊസ് തന്റെ ലേഖനത്തിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. "വ്യർത്ഥവും പിതൃ പാരമ്പര്യവുമായുള്ള നിങ്ങളുടെ നട

പ്പിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ വീണ്ടെടുത്തിരിക്കുന്നത് പൊന്നു, വെള്ളി മുതലായ അഴിഞ്ഞു പോകുന്ന വസ്തുക്കളെക്കൊണ്ടല്ല, ക്രിസ്തു എന്ന നിർദ്ദോഷവും നിഷ്ക്കളങ്കവുമായ കുഞ്ഞാടിന്റെ വിലയേറിയ രക്തം കൊണ്ടത്രെ എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ. അവൻ ലോകസ്ഥാപനത്തിനു മുമ്പെ അറിയപ്പെട്ടവനും അവൻ മുഖാന്തരം ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങൾ നിമിത്തം ഈ അന്ത്യകാലത്തു വെളിപ്പെട്ടവനും ആകുന്നു (1പത്രൊസ് 1:18-20). പൗലൊസ് പത്രൊസിനോടു കൂടെ യോജിക്കുന്നു. അവനെ അയച്ചതു സകല മനുഷ്യരും അവനാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിനായിരുന്നു. പക്ഷെ കാല സമ്പൂർണ്ണതയാകുന്നതുവരെ അവനെ അയച്ചില്ല.

സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സകല ആത്മീകാനുഗ്രഹത്താലും നമ്മെ ക്രിസ്തുവിൽ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവവും പിതാവുമായവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ. നാം തന്റെ സന്നിധിയിൽ വിശുദ്ധരും നിഷ്കളങ്കരും ആകേണ്ടതിനു അവൻ ലോകസ്ഥാപനത്തിനു മുമ്പെ നമ്മെ അവനിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കയും തിരുഹിതത്തിന്റെ പ്രസാദപ്രകാരം യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം നമ്മെ ദത്തെടുക്കേണ്ടതിനു അവൻ പ്രിയനായവനിൽ നമുക്കു സൗജന്യമായി നൽകിയ തന്റെ കൃപാമഹത്വത്തിന്റെ പുകഴ്ച്ചക്കായി സ്നേഹത്തിൽ നമ്മെ മുന്നിയമിക്കയും ചെയ്തുവല്ലോ. അതു സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളതു എല്ലാം പിന്നെയും ക്രിസ്തുവിൽ ഒന്നായി ച്ചേർക്ക എന്നിങ്ങനെ കാല സമ്പൂർണ്ണതയിലെ വ്യവസ്ഥക്കായിക്കൊണ്ടു തന്നെ (എഫെസ്യർ 1:3-6, 10).

സൃഷ്ടിയും വീഴ്ച്ചയും

നിലത്തെ പൊടിയിൽ നിന്നാണ് മനുഷ്യനെ ദൈവം മെനഞ്ഞതു. ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിലാണ് അവനെ സൃഷ്ടിച്ചത്. ഒരു പ്രത്യേക തോട്ടം ഉണ്ടാക്കിയ ശേഷം അതിനെ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നതിനായി മനഷ്യനെ തോട്ടത്തിൽ ആക്കി (ഉല്പത്തി 1:26; 2:7-15). പുരുഷനു തക്ക തുണയായി സ്ത്രീയെയും ദൈവം രൂപപ്പെടുത്തി. അവരുടെ ജീവിതസൗഭാഗ്യം സ്വയം തീരുമാനിച്ച് ഉറപ്പാക്കുന്നതിനു ഒരേ ഒരു നിയമവും ദൈവം അവർക്കു കൊടുത്തു. നന്മ തിന്മകളെ കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ വൃക്ഷത്തിൻ ഫലം അവർ പറിച്ചു തിന്നരുതായിരുന്നു (ഉല്പത്തി 2:16, 17). ആ തോട്ടത്തിൽ അവർക്കു ആവ

ശ്യമുള്ള എല്ലാം നല്കിയിരുന്നു.

ദൈവം കല്പിച്ചതിനോടു ഒരു വാക്കു കൂട്ടിച്ചേർത്തു കള്ളം പറഞ്ഞ് അവരിൽ ആദ്യമായി, പിശാച് അവരിൽ സംശയത്തിന്റെ വിത്തു പാകി (ഉല്പത്തി 3:4; യോഹന്നാൻ 8:44). ഭാഗികമായ സത്യത്തോടു ഭാഗികമായ ഭോഷ്ക്കു കലർത്തി പാപത്തിനു ആകർഷണീയത വരുത്തുകയാണ് സാത്താൻ ചെയ്യുന്നത് (ഉല്പത്തി 3:5, 7, 22). അതു തിന്മാൻ നല്ലതു എന്നു പറഞ്ഞു. ഹവ്വയുടെ ജഡിക ആഗ്രഹത്തെ ഉണർത്തി. അവൾ അതിനെ നോക്കിയപ്പോൾ മനോഹരമായി അവൾക്കു തോന്നി, അതു ജ്ഞാനം പ്രാപിപ്പാൻ കാമ്യമെന്ന ചിന്ത, പിശാച് അവളിൽ ഉണർത്തി (ഉല്പത്തി 3:6; 1യോഹന്നാൻ 2:15-17). ഫലം തികച്ചും ശോചനീയമായി തീർന്നു മനുഷ്യർ ആ ചതിയിൽ വീണുപോയി. ഇങ്ങനെ ചെയ്ത സാത്തോനോട് ദൈവം സംസാരിക്കുമ്പോൾ, ലോകത്തിലേക്കു യേശുവിനെ അയക്കുമെന്ന ദൈവീക പദ്ധതി വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. “ഞാൻ നിനക്കും സ്ത്രീക്കും നിന്റെ സന്തതിക്കും അവളുടെ സന്തതിക്കും തമ്മിൽ ശത്രുത്വം ഉണ്ടാക്കും. അവൻ നിന്റെ തല തകർക്കും. നീ അവന്റെ കുതികാൽ തകർക്കും (ഉല്പത്തി 3:15). യേശുവിന്റെ മരണത്തോടടുത്ത സമയം അവന്റെ കുതികാൽ തകർക്കപ്പെടുന്ന വിധം അവൻ വേദനപ്പെട്ടു. പക്ഷെ മരണശേഷം അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു വന്നപ്പോൾ പിശാചിന്റെ തല തകർന്നുപോയി. മരണത്തിനുള്ള ശിക്ഷ ഇല്ലാതായി.

മനുഷ്യർ ഏദെൻ തോട്ടത്തിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ ദൈവത്തോടുള്ള അടുത്ത ബന്ധം ശരിയായി ആസ്വദിച്ചിരുന്നു (ഉല്പത്തി 3:8). എന്നാൽ അവനിൽ കടന്നു വന്ന പാപം വരുത്തിവെച്ചതെന്താണെന്ന് യെശയ്യാ പ്രവാചകൻ പറയുന്നുണ്ട്. രക്ഷിപ്പാൻ കഴിയാതവണ്ണം യഹോവയുടെ കൈ കുറുകീട്ടില്ല. കേൾപ്പാൻ കഴിയാതവണ്ണം അവന്റെ ചെവി മന്ദമായിട്ടുമില്ല. നിങ്ങളുടെ അകൃത്യങ്ങൾ അത്രേ നിങ്ങളേയും നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തേയും തമ്മിൽ ഭിന്നിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു. നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ അത്രേ കേൾക്കാതവണ്ണം അവന്റെ മുഖത്തെ നിങ്ങൾക്കു മറെക്കുമാറാക്കിത് (യെശയ്യാവ് 59:1, 2). ദൈവത്തോടുള്ള തന്റെ ബന്ധത്തെ പുനരേകീകരിക്കാൻ പിതാക്കന്മാരുടെ കാലം മതൽ ദൈവം കുടുംബത്തലവന്മാരിലൂടെ സംസാ

രിച്ചു വന്നു. നഷ്ടപ്പെട്ട കൂട്ടായ്മ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തുവാനുള്ള വഴിയാണ് ദൈവം ഒരുക്കിയത്.

ദൈവം പിതാക്കന്മാരോടു സംസാരിച്ചപ്പോൾ

മനുഷ്യൻ പാപം ചെയ്തപ്പോൾ ദൈവത്തിനു തന്റെ പദ്ധതി നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടിവന്നു. ആദ്യ പടിയായിട്ടാണ് നാം പിതാക്കന്മാരുടെ കാലത്ത് കാണുന്നത്. ദൈവ നിർദ്ദേശ പ്രകാരം കുടുംബത്തലവൻ കുടുംബാംഗങ്ങളെ നയിക്കണമായിരുന്നു. ഉദാഹരണമായി ദൈവം നോഹയോട് ഗോഫർ തടികൊണ്ട് ഒരു പെട്ടകം ഉണ്ടാക്കുവാൻ കല്പിച്ചു (ഉല്പത്തി 6:12-14). മറ്റു കുടുംബാംഗങ്ങൾ എല്ലാം നശിച്ചു പോയത് അവരുടെ അനുസരണക്കേടു നിമിത്തമായിരുന്നു.

✶

ശിഷ്യരാക്കിക്കൊൾവിൻ

ഓവൻ.ഡി. ഓർബ്രൈറ്റ്

യേശു ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് കൊടുത്ത കൽപന എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും സുപരിചിതമാണ്. അതിൽ പെടുന്ന ശിഷ്യരാക്കിക്കൊൾവിൻ എന്നത് പലരും കണ്ടില്ലെന്നു നടിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അതിന് ആളുകൾ വലിയ പ്രാധാന്യം കൊടുത്തു കാണുന്നില്ല. സകല ജാതികളെയും ശിഷ്യരാക്കേണ്ട ഉത്തരവാദിത്വം അന്നും ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. കർത്താവ് വീണ്ടും വരുന്നതുവരെ തുടരേണ്ട പ്രക്രിയയാണ് ഇത്. അത് യേശുക്രിസ്തു നമ്മെ പഠിപ്പിച്ച ഉപദേശങ്ങളെല്ലാം പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് മറ്റുള്ളവരെ ശിഷ്യരാക്കേണ്ടത്. അതിനു തയ്യാറാകാത്തവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യത്വത്തിലാണ് എന്നു പറയുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. ലോകത്തിൽ മനുഷ്യർ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോഴെല്ലാം ഇത് കൂടിയേ തീരു. ദൈവപദ്ധതി നിത്യമാണ്. കർത്താവ് വരുന്നതുവരെ ഈ ഉദ്യമം തുടരാനുള്ളതാണ് എന്ന കാര്യം നാം വിസ്മരിക്കരുത്.(ശേഷം പേജ് 29ൽ)

Watch!

SATHYANADAM

TV PROGRAME

TRUE GOSPEL MESSAGE

Speaker:

Bro.P.K. VARGHESE

Saturday **6 am to 6.30 am**

On JAI HIND CHANNEL

നാം നഷ്ടപ്പെട്ടവരെ കണ്ടെത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എന്താണ് നമ്മുടെ ദൗത്യം? അത് ശിഷ്യന്മാരാക്കുക എന്നതാണ്. മഹത്തായ കൽപനയിൽ സ്നാനവും ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ സ്നാനം മാത്രമല്ല. ധാരാളം കാര്യങ്ങൾ ശിഷ്യരാക്കുന്ന നടപടിയിൽ പെടുന്നതായിട്ടുണ്ട്. ഒരാൾ യേശുവിനെ കർത്താവായി സ്വീകരിച്ച് അവനെ പിൻപറ്റുവാൻ മനസ് കാണിക്കണം. അതാണ് വാസ്തവത്തിൽ ശിഷ്യരാകുക എന്നാൽ. നാം ആദ്യം ആളുകളെ ശിഷ്യരാക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മരണം, അടക്കം, ഉയർപ്പ് എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള സുവിശേഷം ആളുകൾക്ക് പ്രയോജനപ്പെടണം. കർത്താവ് കൽപിച്ചതൊക്കെയും പ്രമാണിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ശിഷ്യരാക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. കാരണം ആളുകൾക്ക് എക്കാലത്തും ആവശ്യം പാപമോചനമാണ്. അത് ലഭിക്കുന്നത് യേശുവിന്റെ നാമത്തിലാണ്. സുവിശേഷം അനുസരിക്കുന്നവർക്കാണ് രക്ഷ നൽകുന്നത് (റോമർ 1:16).

പെന്തെക്കൊസ്തുനാളിലെ ആദ്യത്തെ സുവിശേഷ പ്രസംഗം ആളുകൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന് തെളിവുകൾ നിരത്തുന്നതായിരുന്നു. യേശുവിലും അവൻ പാപികൾക്ക് വേണ്ടി ചെയ്ത പ്രവൃത്തികളിലും ആളുകൾ വിശ്വസിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവർ തങ്ങളുടെ പാപസ്വഭാവം ഉപേക്ഷിക്കും. കാരണം യേശു മരിച്ചത് പാപങ്ങൾക്കുള്ള ശിക്ഷ ഒഴിവാക്കുവാനാണ് (യോഹന്നാൻ 3:16). പഴയ നിയമകാലത്ത് യെഹൂദന്മാർ ഭൗതികമായ പരിച്ഛേദന കഴിച്ച് നിയമത്തെ പ്രമാണിച്ചിരുന്നു. പുതിയനിയമകാലത്ത് നാം ആത്മിയ പരിച്ഛേദന കഴിച്ച് വേണം ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിക്കുവാൻ. അതാണ് ആത്മിയ ജനനം അഥവാ വീണ്ടും ജനനം എന്നു പറയുന്നത്(യോഹന്നാൻ 3:3-5). നാം ഒരു ശിശുവിനെ പോലെ തിരിഞ്ഞ് വിശുദ്ധരും നിഷ്ക്കളങ്കരുമായി വേണം കർത്താവിനെ അനുഗമിക്കുവാൻ. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ഉള്ളിലാണ് പരിവർത്തനം നടക്കേണ്ടത്. തന്നെത്താൻ ത്യജിച്ച് തന്റെ ക്രൂശ് എടുത്ത് ക്രിസ്തുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നവനാണ് യഥാർത്ഥ ശിഷ്യൻ. കലപ്പക്ക് കൈവെച്ചശേഷം പുറകോട്ട് നോക്കുന്നവൻ അവന്റെ ശിഷ്യനാരിപ്പാൻ യോഗ്യനല്ല.

★

കേൾക്കുക!

സത്യനാദം

ബ്രദർ.പി.കെ

വർഗ്ഗീസ്

പ്രസംഗിക്കുന്നു

എല്ലാ ശനിയാഴ്ച്ചയും

രാവിലെ 6 മണിക്ക്

ജയ്ഹിന്ദ് ടിവിയിൽ

കേൾക്കുക!